

Referatul operei Omul cu martoaga de Ciprian Gheorghe - prima parte

Buzoian de origine, actor debutant la Craiova (in "Razvan si Vidra") intreprzet stralucit si veritabil sef de scoala dramatica, G. CIPRIAN (Gheorghe Constantin- Constantinescu, 1883-1968) s-a ilustrat edificator si in proza (romanul Sot ori far'da), memorialistica (Cutia cu maimute, Mascarici si mazgalici) si, mai ales, in teatru (Omul cu martoaga Capul de ratoi Un lup mancat de oaie).

Reprezentata pentru prima data in 1927, piesa Omul cu martoaga a avut o viata spectacologica bogat incununata, atat pe scenele romanesti cat si pe cele europene. Eroul piesei, Clinica licentiat in drept dar ajuns la conditia modesta de arhivar, face parte din seria ratatilor "cu inima mare", care a facut epoca si la noi, in nuvelistica, roman si teatru. Umilit la serviciu, nefericit in casnicie, inselat de toti cei pe care ii investeste cu increderea sa nestirbita, inglotat in datorii, pastreaza o singura oaza de bucurie: alergarile de cai. Astfel ajunge sa-si forteze "norocul", punand ultimele resurse - de bani si sperante - intr-un cal de curse - Faraon - costeliv, prabusit si, dupa parerea generala, fara nici o sansa de castig.

In aceasta socotita "aventura", Chirica se avanta cu jertfa de sine, cu incredere in putinta salvarii vietii sale si a semenilor, cu autodaruirea care poate transgresa datele teme, granitele si barierele cotidianului. Infruntarea de idei si simtaminte cu propria-i sotie, contrazice direct schema de "lunatic" si "inconstient" notoriu sub care era privit bietul Chirica"Ana (mascara cu privirea pe Chirica de sus si pana jos, ca si cand l-ar vedea pentru prima data):

Ce fel de om esti tu de te poti despuia de atata liniste, de tot ce-i mai scump? Oamenii vor totul pentru ei si tu dai totul altora. Cine esti tu?

Chirica (bland, ca un copil): Nu ma cunosti, Ana?

Ana: Semeni atat de putin cu oamenii, ca se cutremura carnea pe mine cand iti vorbesc.

Cine esti?

Chirica: Nu te teme de mine. Sunt parintele copiilor tai. Ani de zile ai trait alaturi de mine fara sa ma cunosti. Am facut sa-ti rodeasca pantecele si inima ta a ramas stearpa. Dar stiam ca rabdarea mea are sa infloreasca si ca intr-o zi te vei intoarce singura la matca. Ziua aceea a venit."